

M/S Aracuaya 1976-77

Heikki Kaasalainen

Tähän sitten sain jobin seuraavaksi. Oli vuosikaudet ajanut linjaa Etelä-Amerikkaan ja joutui nyt poikkeamaan rutiineista. Osa porukkaa mitkä olivat olleet siinä kauan oli aivan kamalaa lähteä muualle seilaamaan.

Niin me lennettiin sitten Lontoon kautta Dubaihin joka oli silloin täysin erlainen kun nyt. Nykyään on tornitaloja täynnä. Onhan siellä se maailman korkein rakennuskin. Lentomatkasta vielä niin meillä oli "Sumu" matkanjohtajana ja laski meidät joka käännteessä että emme joutuisi hukkaan. Meitä oli 12 henkeä mukana ja yövyttiin Lontoossa.

Heikki kertoo...

Aracuaya Dubaissa ja oikealla Dubaita silloin 70-luvulla.

DUBAI...

Aika hurjia rakennelmia Dubaista löytyy nykyään. Satsaavat turismiin kun öljy loppuu joskus. Me päästiin viimein Dubain kentälle ja rajatarkastajille ei kelvannut passi vaan piti esittää merimieskirja. Alkoi kova sutina kun porukka etsi merimieskirjojaan. Onneksi kaikilla oli se mukana. Yövyttiin yksi yö hotellissa Dubaissa ja oli vaatimaton nykyhotelleihin verrattuna. Dubai oli vapaamielinen alkoholista vaikka onkin muslimivaltio. Mulla oli kämppäkaverina konemestari joka hermostui aamulla kun kovaäänisistä tuli aamurukous. Rupesi möykkäämään takaisin. Jouduttiin olemaan vielä koko päivä hotellissa ja meille tarjottiin lounas. Oli niin harvastyistä eläimen lihaa etten ole koskaan nähnyt. Olikohan kamelia?

Aracuayakin suvaitsi saapua satamaan illalla ja päästiin laivaan ja vaihtoporukka hotelliin.

Tämmöistä siellä nykyään on.

Laguunin muotoon tehtyjä rakennelmia, katu ja taloja.

Tässä on Dubain uusimpia villityksiä. Maksaa satoja miljoonia taaloja rakentaa noita. Laivassa oli lastina pakastelihaa ja kanaa. Myös oli jotain rehun näköistä oli varmaan kameleille tarkoitettu. Muutakin krääsää oli. Siitä jatkettiin vielä matkaa Kuwait Cityyn. Sinne oli loppu jäälästi. Sieltä sitten kolkuteltiin Dar Es Salaamiin Tansaniaan. Sieltä lastailtiin jotain kappale-tavaraa Rio De Janeiroon. Sitten ajettiin Etelä-Afrikkaan Durbaniin ja East Londoniin ja Port Elizabethiin ja Kape Towniin. Kaikista kerättiin jotain kappale-tavaraa Brasiliaan. Kape Townista otettiin myös bunkkeri ja proviantti.

Jokaisesta laivasta olen kertonut jonkun ukon kömmähdyksen tai hauskan sattuman. Meillä oli Moottorimies Hasanen joka kova piereskelemään ja kovalla äänellä. Säälä hänen hyttikaveria. Oltiin Kuwaitissa ja työläisiä oli nelosen luukun päällä kumartamassa Mekkaan päin niin tämä Hasanen käveli siitä ohi ja päästi valtavan pierun. Kaikki arabit keskeuttivat rukoilun ja pyörittelivät päätään että missä syntyy uusi messias. Hasanen käveli tyytyväisenä konehuoneeseen kun sai hämäännystä aikaan. Teveisiä Hasaselle jos on elossa. Olisi nyt noin 80v. En muista missä asui. Sama Hasanen aina päissään heitti vastakirjan sisään ja selvinpäin haki sen pois.

ETELÄ-AMERIikka...

Me saatiin lasti viimein päälle ja jatkettiin matkaa. Ensimmäinen purkausatama olikin Santos taas pitkästä aikaa. Päästiin sinne ja alettiin purku. Silloin tekivät öisinkin töitä joten aina joutui 4-5 heppua olemaan Standby jos sattuu jotain. Me oltiin siellä kaksi viikkoa joten aikaa oli runsaasti vaikka mihin. Ensimmäinen yö jouduin olemaan standbyssa ja rupesi satamaan oikein kunnolla niin vedettiin teltat luukkujen päälle ja lähdettiin maihin. Taisi olla klo 05.00 kun lähdettiin mutta Santos eli aina oli kello mitä tahansa. Meillä oli sadevehkeet päällä kun menttiin parin kanssa maihin ja kuppilaan. Kulmat olivat heti siitä kadun yli kun käveli. Aamulla porukka katseli meitä pitkään kun meillä oli sadevehkeet päällä vielä vaikka aurinko paistoi täydeltä terältään. Sinä päivänä me ei sieltä kuppilasta sitten töihin lähdettykään. Oli siellä laivan siirto toiseen paikkaan ja eivät ilmoittaneet tarkka aikaa koska siirrytään niin puolet porukasta puuttui. Siftaukseen oli haalittu kuulemma pyssäporukkaakin ja jokunen konemies. Onnistuihan se niiltäkin.

Kippari sumu laittoi sen tempun jälkeen messin seinälle listan ketkä saavat ulosvientiä koska se oli lyhempi kun ketkä eivät saa. Pikkasen höllempää kuri oli kun entisellä AL linjalla. Siloin oli satamien jälkeen pitää jono kuulusteluihin. Jos lempattiin niin laiva tuli varmasti Suomeen missä pääsi ukoista eroon.

Meidän tapauksessa me tultaisiin menemään takaisin Etelä-Afrikkaan Keniaan Tansaniaan Ceylonille eli nykyiseen SriLankaan Colomboon siellä. Colomboon lastattiin Santoksesta kirjoitus paperia. Saatin Santoksen lasti purettua ja lastattua paluulasti niin ajettiin Rio De Janeiroon. Sinne oli jotain kuormaa vielä mutta lastattiin Kaikennäköistä kamaa ja myös rehua sekä 500 tonnia karkkeja. Karkit jaettaisiin Arabimaihin viimeisenä kylänä Jeddah Saudi Arabiassa. Tulipa sieltä jopa terveysseiteitä naisille Kuwaittiin. Päälasti kylmätavaraa haettiin läheltä Uruguayn rajaa RioGrandeDoSolista. Sieltä lastattiin pakastelihaa ja kanaa. Kaikki jääruumat täyteen. Rio Grandessa oli sitten monella ukolla asiaa lääkäriin. Arvaatte varmaan minkä takia.

Lähdettiin sitten kolkuttelemaan kohti Mosambigia. Tultiin Mosambikiin ja luotsi ja kippari ottivat siellä yhteen kumpi puoli laitetaan laituriin. Lopulta luotsi vei meidät takaisin ankkuriin päväksi. Sen jälkeen luotsi vei meidät laituriin eikä kippari. Mosambik oli ja vapautunut Portugalin siirtomaa herruudesta ja olivat ylpeitä. Lähdettiin sieltä sitten kohti Colombo Ceylonilla kun Mosambikin salmessa meidät yllätti hirmuinen myrsky ja meinasi kaataa koko laivan. Se paperilasti mikä meillä oli siirtyi ja laiva kallistui niin paljon etteivä saaneet suoraksi ennää painovesiäkään siirtämällä. Ajettiin siinä lähellä olevaan hätäsatamaan. Taisi olla MtWara niminen kylä. Siellä avattiin luukku missä paperi oli niin ruuma oli ihan sekaisin. Meiltä meni päivä kun setvittiin se lasti ja päästiin jatkamaan matkaa.

MtWarasta tuli mieleen että jo menomatkalla löydettiin jänis laivasta. Oli tullut DarEsSalamista. Oli peloissaan ja kertoi että on Etiopian armeijasta karannut. Oltiin jo matkalla Etelä-Afrikkaan kun löydettiin se. Olin ruorissa kun kippari kutsui Mtwaran radiota. Aluksi pähkäilivät miten se lausutaan. Huusivat sitten vaan: "wara radio wara radio." Äkkiä sieltä vastattiin ja luvattiin tulla hakemaan se. Tää kaveri sanoi että luovuttavat hänet Etiopiaan missä sitten ammutaan sen enempiä kyselemättä. Etelä-Afrikassa olisivat ampuneet sen jo siellä. Päästiin sitten perille Colomboon Sri-Lankaan. Siellä tuli heti yksi normanneissa seilaava kaveri laivaan ihmettelemään mitä me siellä tehdään. Sen takia varmaan kun meillä oli AL merkki vielä korsteenissa.

SRI LANKA...

Päästiin purkamaan sitä paperia ja olivat kärsineen näköisiä ne hiivit. Eivät olleet rullia vaan A4 kokoisia paperiarkkeja. Jos olisivatkin olleet rullia niin niille olisi käynyt kalpaten siinä myrskyssä. Sen verran aikaa siellä oltiin että kerittiin maissakin käymään. Eipä ollut kummonen kylä Colombokaan. Sri Lankahan on entinen Ceylon joka itsenäistyi Isobritanian siirtomaasta 04-02-1948. Näihin samoihin aikoihin itsenäistyi moni muukin siirtomaa.

Siellä Colombossa ei tapahtunut mitään sen kummallisempaa joten kun paperit oli purettu niin matka jatkui kohti Bahrainia. Unohdin että meillä oli kannella kontteja jossa oli Bahrainin ruhtinaalle huonekaluja. Konttien paino oli 250 t. Sieltä sitten läksimme kohti Bahrainia. Ei ollut ihan yksinkertaista purkaa niitä kontteja koska meidän vehkeet eivät jaksaneet niitä nostaa vaan laiturille tuli nosturi joka sekin ulettui vaan toiselle puolelle kerralla. Kaksi konttia kun nostettiin niin piti kääntää laiva ja toiselta puolen taas kaksi konttia. Meillä taisi olla yhteensä neljätoista konttia. Varmaan oli iso palatsi mikä kalustettiin noilla huonekaluilla. Tosin olivat purettuina ja pakattuina. Eivät muuten olisi painaneet niin paljon. Jotain Brasiliaaista jalopuuta ne varmaan olivat. Sitten kun saatiin ne kontit purettua niin purettiin osa Rehusta ja karamelleista sinne ja Kuwait oli seuraava paikka.

Sinne jätettiin loput pakasteet ja osa makeisista. Duunarit kun huomasivat että siellä oli terveysseiteitä myö niin niillä oli hauskaa. Olivat muuten merkiä "Perfekta" Ne repivät niitä pakkauksia auki ja tekivät hikirättejä itselleen. Ei siellä auttanut vaikka kuinka oli olevinaan ruumavahtina niin tekivät mitä halusivat. Sitten kun tuli pakastekanojen vuoro niin ne ottivat sieltä muutaman kanan ja grillailivat niitä siinä täkillä niin Pornoheino meni ja heitti ne kanat mereen ja sanoi että on kielletty. No duunarit kostivat niin että jemmasivat niitä kanoja joka puolelle ja arvaa rupesivatko ne haisemaan. Nää duunarit olivat Pakistanista. Tuli hirvittävä haju niistä kanoista ja kova hakeminen että löydettiin kaikki mätänevät kanat. Kyllä kuuli perämieskin kunniansa kun meni heittämään ne duunareitten kanat mereen. Ei tehnyt suurta lovea lastiin muutama pakastekana. Muuten meilläkin oli ämpärikaupalla niinä karkkeja joita keräiltiin kun duunarit olivat rikkoneet paketit. Sinne meni myös loppu siitä kamelinrehusta. Sitten meillä oli vielä 1000 tonnia tomaattipyreetä ja karkkeja Jeddaan Saudi Arabiaan. Odotusaika perinteisellä rahtilaivalla siellä kuulemma oli pitkä. Purkaus tapahtuisi redillä proomuihin ei vaan ollut tietoa koska. Odottelimme ja

Tässä vähän nykyaikaista kuvaa Sri Lankasta.

VALLETTA...

*Vasemmalla Dar Es Salamista
ja oikealla pitkä ryyppy.*

odottelimme lopulta odotusaika oli pari kuukautta.

Aconcagua oli siellä myös odottamassa ja jäikin sinne vielä kun me lähdettiin pois. Ne kävivät välillä ja purkivat vähäsen ja jäksivät taas pois. Siellä oli etusija RoRo laivoilla ja uusimmilla kuivarahtilaivoilla. Esim FinAmer kävi siellä ja odotteli pari päivää kunnes pääsi laituriin. Starmark ajoi sinne monta reissua eikä odotellut yhtään. Kävipä siellä FÅAn Junokin kerran. Starmark ajeli Kreikasta Jeddaan muistaakseni. Siellä oli toistasataa laivaa ankkurissa ja joku oli ollut siellä jo puoli vuotta. Meille tuli tieto että molemmat Araguaya ja Acongacua myydään Egyptiin. Sitten sen jälkeen ei tehty juuri mitään vaan välttämätön.

Me kun päästiin sieltä viimein lähtemään niin ankkuriketjut olivat kiertyneet muutaman kierroksen toistensa ympäri. Meillä oli molemmat ankkurit alhaalla. Siinä meni muutama tunti kun pyöritettiin laivaa että saatiin ketjut selviksi. Siellä ei ollut paljon tilaakaan kun laivoja oli vierä vieressä. Kun saatiin ankkurit ylös niin kippiari ajoi Acongacuan ympäri ja soitti torvea että tänne jäätte. Laiva ei kulkenut kun kymmenkunta solmua vaikka oli täydet koneet päällä. Pohjaan oli kasvanut valtava kerros levää ja näkkeitä että se jarrutti vauhtia. Olimme matkalla Maltalle luovutustelakkaan. Nyt oli Suez auennut että päästiin sen kautta Maltalle. Oli paljon romua vielä Suezin rannoilla. Kippiari naureskeli mulle kun olin ruorissa että silloin kun oli se seitsemän päivän sota niin Israelilaiset ajoivat Egyptiläiset poteroistaan karkuun juoksivat kuulemma ilman kenkiä Suezille saakka ja Kun oli lattajalat niin tulivat yli kuin vesisuksilla. Sinne siinä puolelle olikin pitä ja loiva ylämäki.

Päästiin pikkuhiljaa Välimeren puoleiseen päähän ja tulimme sitten Maltalle Vallettan kaupunkiin. Saatiin laiva telakalle ja nostettiin kuiville niin pohjasta kasvoi parikymmensenttistä ruohoa. Ei ollut paljon lähtenyt merimatkan aikana. Ne puhalsivat vedellä ja hiekalla pohjan ja saivat sen aika puhtaaksi.

Suezin kanavaa sateliitista.

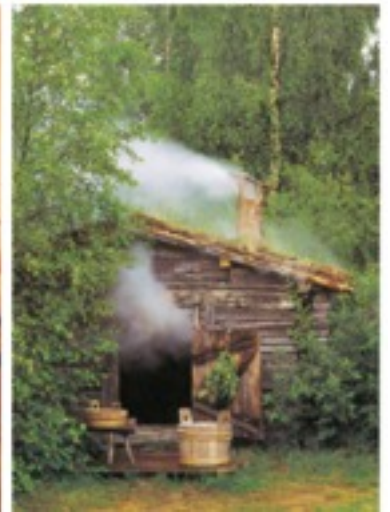
SAUNASSA...

Seuraavana päivänä lähti suurin osa porukasta kotiin. Minä jäin vielä koska osasin englantia että osasin neuvoa egyptiläisiä kun tulevat laivaan. Ensimmäinen homma oli kun maalattiin AL merkki yli. Eli maalattiin koko korsteeni siniseksi. Laivan uudeksi nimeksi tuli Abulwada. Acongacua luovutettiin Montevideossa ja sen nimeksi tuli Abulweda. Sen takia ostivat nämä kun näissä oli paljon asumistilaa. Esimeksi keulatorpassa oli kaksi salonkia ja niistä tuli kasarmeja. Egyptiläiset kantoivat kerrossänkyjä kaikkiin mahdollisiin paikkoihin. Nämä muutettiin kadettilaivoiksi. Eli meri ja siviili upseerien koulutuslaivoiksi.

Oltiin paljon Hirvosen Riston kanssa töissä tai toimessa. Istuttiin rantakapakassa ja perämies tuli hakemaan jos tarvittiin jotain. Hirvonen on nykyään Fortumilla Päällikkönä. Siinä meni parisen viikkoa ja välillä neuvoin arabeja luukkujen ajossa ja puomien prikauksessa. Meillä ei ollut enää loppuaikana kokkejakaan laivassa. Syötiin mitä löydettiin. Enimmäkseen syötiin rantakapakassa. Duunarit leikkas Aracuayan nimen irti keulasta ja vietiin Hirvosen kanssa ne kirjaimet lähikapakan seinälle. Varmaan ovat vieläkin siellä jos kapakka on vielä pystyssä. Sitten koitti se päivä kun poistuttiin koko loppuryhmä laivasta. Ei meitä enää montaa ollutkaan. Olikohan kippari siiffi ykkösmestari sähkö minä. Lennettiin Helsinkiin ja ihmettelin miksi Helsinki on niin hiljainen. Sitten selvisi että on Juhannus. Eihän tuolla kaikkia pikkuasioita huomannut.

Kipinä pyysi kotiinsa talkoisiin kantamaan tavarat kellarista asuntoon. Oli ollut joillakin opiskelijoilla vuokralla sillä aikaa kun itse oli merellä. Oli siis koko lukukauden. Otettiin siinä sitten kuppia talkoiden ja juhannuksen kunniaksi ja päätettiin mennä saunaan. Sauna oli siinä käytävässä kun asunto oli ensimmäisessä kerroksessa. Saunottiin siinä kaikessa rauhassa kun aateltiin että piipahdetaan asunnossa ryypyillä ja tullaan sitten takaisin saunomaan. Siinä jotenkin taiteltiin niin että kun päästiin käytävälle niin saunan ovi pamahti lukkoon. Avaimet oli saunassa ja vaatteet myös.

Oltiin siinä alasti käytävällä ja pohdittiin mitä tehdä. Kipinä muisti että parvekkeen ovi on raollaan ja sinne pääsisi kun nostaisin kipinän kevyempänä parvekkeelle. Sisällä olisi varaavaimet ja toiset saunan avaimet. Siinä sitten pyyhällettiin talon ympäri täysin alasti ja kuinkas sattuikaan että vastaan tuli kaksi ikäneitoa. Kyllä varmaan ihmettelivät mitä puuhataan. Päästiin sinne parvekkeen alle ja oli juuri juuri siinä että sain kipinän nostettua sinne parvekkeelle. Itse jouduin vielä pyyhältämään takaisin sinne talon etupuolelle samojen ikäneitojen ohitse. En tiedä mitä ajattelivat. Siten pääsin sinne kipinän kämppään sisälle. Otettiin siinä ryypyjä ja saunottiin. Läksin sitten kun arki koitti kotiin nyt Nurmijärvelle. Kipinä joutui FÅAn konttoriin setvimään papereita ja laskemaan palkkoja.

Vähän saunakuvia. Nämä kirjoitteli Pursimies Evp H. Kaasalainen Kotka.